

LBRIS

We know
books

Violeta Deminescu

NEBUNUL DIN TAROT

LIMES
2024

CUPRINS

I. mi-ai fost camino.....	5
mi-ai fost camino.....	8
nebunul din tarot.....	9
viața ca o mandala.....	11
karmă dulce darmă.....	12
eram o poveste care trebuia să se scrie.....	13
copacul cu șase inimi.....	14
îți este umbră fără mine.....	15
trei nunți și-o singură înmormântare.....	16
still the same.....	17
când doctorul e puțin poet.....	18
cum pui o floare în cămașă de forță.....	19
croazieră.....	20
peisaj de iarnă cu rodie.....	21
euphoria.....	22
cu titlu de excepție.....	23
vitraliu de noiembrie.....	25
marea nu poartă doliu.....	26
mări și-un țarm sculptat pe ape.....	27
alb gustul de miere al ierbii.....	28
regăsire cu flori de piatră și fluturi.....	30
omul de zăpadă avea ochii de cărbune.....	32
contract de iubire.....	33
plecam piatră ne întorceam păsări.....	35
kimono.....	36
regăsire.....	37
cântecul deșerturilor.....	38
noaptea toate sălciile sunt albe.....	39
în visul tău niciun înger nu era părăsit.....	40
întrebare pe cord deschis.....	41

II. mucenici	42
mucenici	44
poem în alb și fir cusut de mână	46
cupatoare de lut	48
poem în genunchi	49
nu de dor seacă fântâni	50
bunicile se duc blând când se duc	52
fotografie de familie	53
Dumnezeu nu știe cum e	55
două vieți și două morți	56
o palmă pe crupa vieții	58
III. lonely and fabulous	61
lonely and fabulous	63
păsări pe ramuri	65
căz disperat	67
păpușa care nu mai sunt demult	68
sângele cărui animal îți curge prin vene	70
primum non nocere (la început nu dăuna)	71
inima din elevator	73
cuvinte ferecate pe dinăuntru	74
la masa cu poeți	76
călătorie de nuntă	78
și toamna mor poeții	79
cherrytrees fever	80
din poezie nu se moare (vouă, Poeți)	81
ca să înflorească pietrele trebuie să ajungă la cer	82
radiografia unui vid (ultima)	83
mătase albă mătase neagră	84
primăvara în sfârșit un fluture alb	85
am premeditat o iubire perfectă	87
Critică literară	89

IV. ce-ai face tu în locul meu, Doamne?	93
ce-ai face tu în locul meu Doamne?	95
fiecare pasăre pe limba ei se înalță	97
mi-e dorul de luceafăr	98
everafter	100
universal donatoare de iubire	101
cântec de îngânat poeți	102
precum în ceruri așa	103
azi am înmormântat o poezie	104
orgoliu	105
ce-ai face tu în locul meu Doamne?	106
unic vers	108
în tăcere naște lumina	109
încotro	110
uneori Lumina își scrie numele pe cer	111
trandafirii vin din pleiade	112
și mâine a fost ziua a doua	114
cântec de trezit	115
adevăr	116
recunoștință	117
Brâncușiană	118

mi-ai fost camino

și-am plecat pe jos din rai
ca niște soldați de mătase
apa ta interioară căuta apa mea interioară
cunoșteam orbește drumul către tine
ți-aș fi cusut hainele cu mâna
ca un înger lăsat la vatră
mă căutai în fiecare femeie
când nu m-ai găsit
mi-ai aruncat inima în mări
numai așa apele devin clare și limpezi
dintre toți bărbații din tine
unul mereu m-a iubit
karmele noastre poartă același inel
din relația asta numai bine va ieși
îmi dai puterea de zeiță înapoi
nu mi te mai ia nici vântul nici pământul
hai să ne punem sufletele
să vorbească

nebunul din tarot

ar fi trebuit să fii al meu
dintotdeauna
mai bogat cu un suflet
cum ai trece prin lumină
lângă o dragoste de artist
după o astfel de iubire te poți trezi pictor
aproape că-mi vine să scriu poezii

pe nebun să nu-l întrebi niciodată
mă vei iubi și mâine
lumile din tine
același tip de dezastre
deșteptii nu iubesc niciodată spui
când te joci se joacă universul încerc să-ți
explic
nu-i mai pune iubirii mâna la gură
nu am venit să ne măsurăm în emoții o vreme
suntem de acolo cu lumina
flăcări gemene
suflet de două suflete
iubirea nu sacrifică

viața bate viața
peste mine cade soarele
ca întotdeauna
inima ta găsește calea înapoi
acea parte din tine care sunt eu

scoate din mânecă un șapte de monede
acea parte din mine care ești tu
nu va muri niciodată
și deșteptii iubesc câteodată
nebunii întotdeauna

viața ca o mandala

încercam să sap în sufletul tău
trepte spre rai
să îți țin de viață
de aer de apă de merinde
cu răbdarea fluturilor de piatră
ți-am dăruit cuvinte prețioase
te-am învățat lecții neprețuite
vrei acum să-ți fiu pământul de sub picioare
sfera pe care să înveți culorile și liniștea
mergi dar nu uita de noi
cum Dumnezeu a spus
mergeți
dar nu uitați de mine

tăcerea e frumoasă în doi
n-am nicio îndoială că ne-a făcut unul pentru
altul
nu cred că e vreo viață în care să nu ne fi iubit
ca și cum ești zidit acolo
în viața asta
mai am de rămas cu cineva

karmă dulce darmă

noi doi ne mințim frumos
eu spun că nu te mai iubesc
tu că nu ai nevoie de iubirea unei zeițe
două trupuri au de vindecat un singur suflet
avem aur în vene precum zeii nu sânge
universul și-a pus mânușile de lucru
ca o abundență de fericire
aici se vindecă toate întrebările

**eram o poveste care trebuia să se
scrie**

de un infinit ne căutam
într-un infinit vom merge
cineva spune o poveste despre ne iubire
în interiorul său este altă poveste
octava superioară a existenței

eternitatea s-a inventat pentru noi
în ziua în care ne-am semnat contractul
cu sufletul
pentru atunci când și moartea se va sinucide
din dragoste

copacul cu șase inimi

să tot fie vreun milion de ani de când
nu ne-am scris
te-ai rătăcit între timp prin timp
plecând să tot iubești
eu plec să fac focul din cenușă
ne-a mai rămas preț de o inimă
ca și cum sunt zidită acolo
de-abia acum
mă vezi mărul despre care n-ai știut că e de aur
tu singurul demon pe care mereu mi-l permit

îți este umbră fără mine

mi-ai scos sufletul afară
să mi-l văd
să-l țin în brațe
să mi-l tămăduiesc
să mă vadă de aur
gândurile tale interzise și fierbinți
tu cel mereu de culoarea cărnii
femeia care sunt n-o poți înlocui
unul fără altul suntem urâți
ca o eclipsă de inimă

trei nunți și-o singură înmormântare

doar inima mea ascunsă în nisip
așteptând o condamnare la viață veșnică
a treia ta nuntă
și-o sticlă goală de șampanie
pe care am s-o arunc în mare și-am s-o aștept
plină de vești cu taxă inversă
nu ucideți destinatarul
trei nunți și același mire
cu gândul mereu înapoi
ca un răspuns crescut din piept
ca o fericire
cu vama niciodată plătită

still the same

am fost încă de la început
o cetate în care creșteau suflete și iluzii
atât de frumoase că și viața murea de invidie
până mi-am rămas mică în propriile ziduri
mă doream poem cu normă întreagă
un infinit cu efecte speciale
diminețile mă acuzau de plagiat
am fost o iubire cotată la bursă
îți ofeream fericire la subpreț
cum ai ține o inimă în palmă
a ta o livrai direct din tavernă
știai că iubirea e o libelulă
tocmai de aceea strângeai pumnul
până ce vena cavă își bea propriul sânge

atunci am urât